

32. Aargang No. 8

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

20. April 1932

LØNNINGSRAADETS BETÆNKNING ANGAAENDE HONORARREGULERING

Lønningsraadet har under 29. Februar d. A. afgivet en Betænkning angaaende Statens Honorarer. Da denne er af overordentlig stor Betydning for Tjenestemændene, skal vi nedenfor aftrykke Hovedpunkterne af Betænkningen.

Efter at have omtalt Foranledningen til Lønningsraadets Behandling af Sagen, udtaler Raadet herefter følgende om

Den historiske Udvikling.

Ogsaa før Tjenestemandsløven af 1919 ydedes en Række Honorarer saavel til Tjenestemænd som Ikke-Tjenestemænd. Hjemmelen til Ydelsen af saadanne Vederlag fandtes dels paa selve Lønningslovene, jfr. saaledes Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907, §§ 1, 5 m. fl., dels alene paa Finansloven. Men Honorarbegrebet var ikke udformet, og Betegnelsen benyttedes ogsaa om Vederlag, som nu benævnes Bestillingstillæg, Vederlag engang for alle, Medhjælp etc. Der var dernæst ingen Regler for, under hvilke Bevillinger Honorarer kunde optages, og de fandtes i stor Udstrækning paa Kontorholdsvederlag, Medhjælpssummer, Driftsbevillinger etc., uden at man af Finanslovens Tekst og meget ofte heller ikke af dens Anmærkninger kunde se, at der afholdtes Honorarer af Bevillingerne selv til Tjenestemænd.

Ved Tjenestemandsløven af 12. September 1919 blev der i §§ 41 og 42 truffet nærmere Bestemmelse om Medhjælpssummer og Honorarer.

I Betænkningen fra Lønningskommissionen af 1919, som danner Grundlag for Forslaget til Løven, udtaltes det, at man ved disse Bestemmelser vilde fastslaa, at Medhjælpssummer ikke maatte benyttes til at supplere fastansatte Tjenestemænds Lønninger. Paa Medhjælpssumskontierne maatte kun optages Beløb, som udrededes til løst antagne Folk. For saa vidt der ydedes en Tjenestemand Overarbejdspenge, maatte disse optages paa en dertil svarende Konto. Hvis der ydedes Vederlag engang for alle for et eller andet ekstraordinært Arbejde udenfor den egentlige Tjenestegerning, maatte Beløbet ligeledes opføres under en særlig Finanslovbevilling, og for saa vidt der var Tale om et aarligt tilbagevendende Honorar for en Arbejdsydelse af en Tjenestemand udover, hvad der ordinært hører ind under hans Tjenestestilling, skulde Beløbet opføres paa Finansloven for hvert Aar, i hvilket saadant Honorar ydes. Skiftede Tjenestemanden Stilling, bortfaldt Honoraret, for saa vidt der ikke skaffedes ny særlig begrundet Bevilling for Ydelse af et saadant Honorar.

Ved disse Bestemmelser blev det altsaa fastslaaet, at der paa Finansloven skulde finde en Deling Sted i Vederlag, der ydes som:

1. Overarbejde (timeudmaalt Vederlag til Tjenestemænd, for hvem der er normeret højeste Tjenestetid).
2. Vederlag engang for alle (Gratiale til Tjenestemænd for særlige Arbejdspræstationer i kortere Perioder).
3. Honorarer (faste aarlige Vederlag til Ikke-Tjenestemænd for hel eller delvis Be-

skæftigelse i Statens Tjeneste eller faste aarlige Vederlag til Tjenestemænd for Arbejde i Staten udenfor deres Tjenestegerning).

Ingen af disse Udgifter maatte optages paa Medhjælpssumskonti.

Paa det første Finanslovsforslag, som forelagdes efter nævnte Tjenestemandsløvs Vedtagelse, var disse Synspunkter for Kontering paa Finansloven ikke kommet frem, hvilket var en naturlig Følge af, at Tjenestemandsløven var vedtaget saa sent, at de fleste Ministerier havde lagt deres Finanslovsbudget paa det Tidspunkt. Folketingets Lønningsudvalg, som før Lønningsraadets Oprettelse afgav Erklæring til Finansudvalget om de paa Finanslovsforslaget opførte Bevillinger til Lønninger, Honorarer m. v., omtaler dette Forhold i en Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 3. December 1919, hvori et egentligt Skema for Opstilling af Lønninger, Honorarer m. v. er fremsat.

I Løbet af de kommende Maaneder gennemgik Lønningsraadet i Forhandling med Ministerierne de forskellige Bevillinger, som indeholdt Vederlag, der havde Karakter af Honorarer. I Skrivelse af 16. Oktober 1920 overdrog Folketingets Finansudvalg Lønningsraadet at gennemgaa Finanslovsforslaget for 1921—22 med Hensyn til de Bevillinger, der har Henhold til gældende Lønnings- og Normeringslove samt til den under Raadets Medvirkning stedfundne Honorarregulering. I Skrivelse af 10. December samme Aar fremsatte Lønningsraadet sine Bemærkninger til Finanslovsforslaget og henstillede Ændringer paa alle de Punkter, hvor der endnu var Uoverensstemmelse mellem, hvad der var tiltraadt under Honorarreguleringen og opført paa Finanslovsforslaget.

Paa alle senere Finanslovsforslag har Honorarerne været udskilt paa selvstændige Konti, og i Anmærkningerne har de fremtraadt med specificerede Beløb for hver enkelt Styrelse i Honorarskema, der har været indrettet efter det af Lønningsudvalget, som foran omtalt, givne Direktiv. Disse Skemaer har været indrettet saaledes, at saasnart et Honorar ændredes i sit Beløb, fremgik det af Skemaet, og man har ligeledes af Skemaet kunnet se, om der optraadte nye Honorarer. Da Lønningsraadet dernæst hvert Aar efter derom af Finans-

udvalget fremsat Anmodning har gennemgaaet Honorarskemaerne og udtalt sig om Ændringer i disse, og da det iøvrigt har været Praksis, at nye Honorarer eller Forhøjelser af allerede ydede Honorarer saavidt muligt i specielle Sager blev forelagt Lønningsraadet enten af paa-gældende Fagministerium eller af Finansministeriet, er altsaa alle de paa Finansloven hjemlede Honorarer som Følge af det System, der har været gældende siden 1919—20, i Enkeltheder gennemgaaet af Lønningsraadet og Finansudvalget.

I 1921 og i 1927 fandt visse Ændringer Sted i de i 1919 vedtagne Regler.

De nye Regler afviger dog ikke principielt fra Reglerne i Loven af 1919, men Begrebet »Honorar« er mere udførligt defineret, og der er for første Gang i Lovgivningen givet en Adskillelse mellem Honorarer til Tjenestemænd og Ikke-Tjenestemænd, og der er givet nærmere Regler for, paa hvilken Maade Honorarer kan bevilges.

Efter Forslag af Lønningskommissionen af 1929 blev Stk. 1 i Tjenestemandsløvens § 42 i den nugældende Tjenestemandsløvs affattet paa en noget anden Maade. Den hidtidige Bestemmelse om at Medhjælpssummer ikke maatte indeholde Vederlag til Tjenestemænd eller honorarlønnede blev udvidet til ogsaa at omfatte andre Indtægts- eller Udgiftsbevillinger, der ikke efter deres Tekst fremtræder som bestemt til at indeholde Vederlag til Tjenestemænd eller honorarlønnede. Endvidere blev der tilføjet en Bestemmelse om, at der af Anlægssummer eller andre kollektive Bevillinger kan ydes Vederlag til Tjenestemænd eller honorarlønnede for enkelte Arbejder, naar Beløbene hjemles ved Bevillingen. Forskellen paa disse og de foran omtalte Bevillinger (Medhjælpssummer m. v.) er altsaa herefter den, at der til Ydelsen af et Vederlag til en Tjenestemand eller en honorarlønnet af en Anlægsbevilling eller lign. ikke kræves Lovhjemmel af Lovteksten, men alene Redegørelse for Forholdet overfor Bevillingsmyndigheden og dennes Tilslutning til Ydelsen.

Gennem de her omtalte Ændringer i Lovgivningen og den i Praksis stedfundne Kontrol med de enkelte Honorarer er der altsaa fulgt en bestemt Retningslinie fra 1919 til Dato, saaledes at der er tilvejebragt Sikkerhed for, at der ikke ad denne Vej ydes noget Ve-

derlag til Tjenestemænd eller honorarlønnede. for hvilke der ikke i hvert enkelt Tilfælde og ved hver indtrædende Forandring gives fuldstændige Oplysninger paa Bevillingsloven, og efter den Form som Honorarskemaerne, har. er der tilvejebragt en saa fuldstændig Klarhed overfor Bevillingsmyndigheden og Offentligheden i det hele, at man i saa Henseende formentlig maa kunne hævde, at man overhovedet ikke kan naa videre.

Tillæg til Honorarerne.

Ved den i 1920 stedfundne foran omtalte Honorarregulering, hvortil Lønningsraadet medvirkede, deltes Honorarerne i et Grundbeløb og et midlertidigt procentvis beregnet Tillæg, dette blev oprindeligt sat til 30 pCt. Med dette Tillæg blev det beregnet fra 1. Oktober 1919, fra hvilket Tidspunkt Honorarreguleringen fik tilbagevirkende Kraft, og det har derefter været beregnet saaledes:

1. Oktober 1919—1. April 1922 ..	30 pCt.
1. April 1922—1. April 1926	20 »
1. April 1926—1. Oktober 1926 ..	15 »
1. Oktober 1926—1. April 1928 ..	10 »
1. April 1928—1. April 1932	5 »
1. April 1932	0 »

Der blev ved Lønningsraadets oprindelige Forslag i 1920 ikke givet noget Direktiv for Procenttillægets Beregning eller Ændring, men Udgangspunktet var dette, at Procenttillægget til Finanslovhonorarerne i det store og hele skulde equivallere det i § 93 hjemlede Tillæg. Imidlertid har dette Procenttillæg altid ligget noget lavere end Tillægget efter § 93, og i de senere Aar har Sparebestræbelserne medført, at det kun har udgjort en Brøkdel af det automatisk beregnede Tillæg. Da Grundbeløbet for Honorarerne ikke har været underkastet Ændringer siden Honorarreguleringen i 1920 og ved denne er lagt i samme Niveau som Tjenestemændenes Grundlønninger, kan man formentlig sige, at Honorarerne, naar det procentvis beregnede Dyrtdstillæg helt er fjernet, er ført ned i samme Niveau som Tjenestemandslønningerne vilde være, dersom der ikke mere ydedes Reguleringstillæg*).

*) Denne og senere Udhævelser er foretaget af Red.

Honorarsummens Størrelse.

Af de Beløb, der af Staten udredes til Honorarer, falder ca. $\frac{2}{3}$ paa Honorarer til Ikke-Tjenestemænd og sa. $\frac{1}{3}$ paa Honorarer til Tjenestemænd. Det samlede Beløb af de i Finanslovanmærkningernes Honorarskemaer opførte Honorarer udgør ifølge Opgørelsen over de 2 senest foreliggende Finanslovsforslag følgende Beløb:

1931—32	5 261 433 Kr.
1932—33	4 926 039 »

af sidstnævnte Beløb falder ca. 1 600 000 Kr. paa Tjenestemænd og ca. 3 300 000 paa Ikke-Tjenestemænd.

Forskellige Kommissioners Behandling af Honorarspørgsmaalet.

I de Kommissioner, som har været nedsat siden 1919 til Behandling af administrative og økonomiske Spørgsmaal, har Statens Honorarordning været Genstand for forskellige Overvejelser. Dette var saaledes Tilfældet i *Sparekommissionen af 21. Februar 1921*, der i sin Betænkning pag. 325—335 bl. a. udtalte: »at Honorarordningen i Almindelighed, naar den anvendes rigtigt, er en for Staten økonomisk god Ordning. Paa adskillige Steder, hvor man nu nøjes med at betale Honorar til en Tjenestemand, vilde man, hvis dette inddrog, blive nødt til at ansætte en ny Tjenestemand eller bruge en konjunkturlønnet Medhjælp, der blev dyrere end Honoraret, og i de Tilfælde, hvor Honoraret ydes tillkke-Tjenestemænd for Virksomhed for Staten, vilde man, hvis Honorarordningen ikke anvendtes, være nødt til at normere og yde Tjenestemandsløn eller et konjunkturbestemt Vederlag, hvad der saa godt som altid vilde betyde en forøget Udgift og forsaavidt angaar Tjenestemandsløn ogsaa en Forøgelse af Pensionsbyrden«.

Administrationskommissionen af 20. Juni 1923 fremsætter ogsaa en Udtalelse om honorar- og konjunkturlønnet Personale i Statstjenesten, og den siger herom bl. a.: at »Omfanget af de faste Ansættelser utvivlsomt efterhaanden er blevet for stort. Enkelte af de nedsatte Sparekommissioner har for deres særlige Omraade stillet Forslag om, at man foruden helt at nedlægge en Del Tjenestemandstillinger bør gaa til at afløse en Del af disse Hverv,

hvis Indehavere i Stedet for pensionsberettigede Løn oppebærer Honorar eller Konjunkturløn. Nærværende Kommission kan for sit Vedkommende slutte sig til denne Opfattelse, ogsaa for saa vidt angaar Administrationskontorernes Personale.«

Den samme Opfattelse er udtrykt i Motiverne til det af Finansministeriet udarbejdede Forslag til Tjenestemandsløven af 1927, hvori Honorarordningen var foreslaaet lovfæstet i en 4. Del af Loven (jfr. Bemærkningerne til 4. Del). Dette Forslag udgik dog under Behandlingen i Rigsdagen af Loven.

Ogsaa *Lønningskommissionen af 1929* har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af den bestaaende Honorarordning og udtalt sig i principiel Overensstemmelse med de Kommissioner, hvis Udtalelser foran er gengivet, jfr. Lønningskommissionens Betænkning pag. 18.

Almindelig Bedømmelse af Honorarordningen.

Raadet kan for sit Vedkommende slutte sig til de af de forskellige Kommissioner hævdede Synspunkter om Anvendeligheden og Omfanget af Honorarordningen. Naar Talen er om dens Anvendelse overfor Ikke-Tjenestemænd lader den sig efter Raadets Opfattelse med Fordel anvende ved saadanne Hverv, hvor der enten er Tale om for Staten at engagere en Person med en speciel Indsigt eller Fagkundskab, uden at der lægges fuldt Beslag paa Vedkommende, eller hvor den administrative Ordning og Styrelsens Arbejde ikke ligger saa fastslaaet, at man bør binde sig til en tjenestemandsansat Personale. Ordningen giver en vis Smidighed ved Løsningen af Personalespørgsmaal, hvilket kan være nødvendigt ved Udvidelse af bestaaende Styrelser eller Omorganisationer indenfor disse, og den tillader, at man ved nye Administrationsomraader ikke straks behøver at benytte Tjenestemandsløn, ej heller Konjunkturløn, der sædvanligvis ligger højere end Honorarløn.

Med Hensyn til de Honorarer, som oppebæres af Stats-Tjenestemænd, kan der, i hvert Fald delvis, anvendes principielt noget andre Synspunkter, end naar Talen er om Honorarer til Ikke-Tjenestemænd. *Lønningsraadet er ogsaa bekendt med, at der er fremsat den Opfattelse, at saadanne Honorarer i det store og*

hele, eller maaske fuldstændig kunde inddrages. Raadet er ikke enig heri. Det vilde for Staten betyde væsentlig større Personaleudgifter, og det vilde fremkalde en Række saglige Urimeligheder.

Man skal i denne Forbindelse først pege paa, at en betydelig Del af de Honorarer, der er bevilget paa Finansloven, ydes til Tjenestemænd af de Lønningsklasser, for hvilke der i de større Etater er fastsat en højere Arbejdstid, og som har Krav paa efter nærmere fastsatte Regler, naar denne højeste Arbejdstid overskrides, at opnaa Fritid paa anden Tid eller Udbetaling af Overarbejdspenge. I en Række Tilfælde har man da, i Stedet for at give Adgang til at opnaa Overarbejdspenge, konverteret Vederlaget for et stadigt tilbagevendende Overarbejde i et mindre aarligt Honorar. Det gælder f. Eks. for adskillige Portnere, Pedeller, Laboratoriebetjente o. lign., der for Arbejde paa deres Fridage (Søndagen), eller paa andre Tider udenfor deres normale, fulde Tjeneste oppebærer et aarligt Honorar paa 240 Kr. eller lidt mere efter Arbejdets Omfang og Beskaffenhed. Dette er væsentlig billigere og administrativt at foretrække, fremfor at indføre Overarbejdspengesystemet med dertil hørende Kontrol og Beregning, og det er ogsaa billigere end at engagere anden udenfor Statstjenesten hentet Bistand.

Tilsvarende gælder de Honorarer, som ydes Kontorbude, Kustoder og andre for at præstere et Arbejde udenfor deres normale Tjeneste, f. Eks. ved anden Institution; hvis saadant Honorar ikke ydes, vilde det til Tjenestens Udførelse være nødvendigt at antage en Medhjælp udefra, i de fleste Tilfælde til højere Betaling end Honoraret.

En lignende Betragtning kan gøres gældende med Hensyn til de Honorarer, som ydes Sekretærer, Fuldmægtige m. fl. i Centraladministrationen for Tjeneste i Statsinstitutioner saasom Landsoverskatteraadet, Overskyldraadet, Overværgeraadet m. fl. Dersom disse Honorarer inddrages, vilde Ansættelse af Tjenestemænd i de omhandlede Institutioner være en Nødvendighed. Dette bliver væsentlig dyrere for Staten, navnlig naar Pensionsbyrden tages i Betragtning. Hertil kommer, at saadanne Institutioner har en vekslende Arbejds mængde, hvorfor fuld Tjenestemandsbesættelse i disse Institutioner kunde medføre, at man

ved Nedgang i Arbejdet stod med for stort Personale, der kun kunde fjernes ved Pensionering. Endelig kommer dertil, at det ikke er uden Betydning, at en Tjenestemand i Centraladministrationen en Tid gør Tjeneste udenfor denne af Hensyn til det Kendskab, han derved erhverver om forskellige Sager og Forhold.

Hvad dernæst angaar honorarlønnede Hverv for Embedsmænd i Chefstillinger bemærkes: Staten kan ikke være afskaaret fra at benytte Embedsmænd, der findes særlig egnede hertil i Hverv, der ifølge Forholdenes Natur ikke bør være Tjenestemandstillinger. Der tænkes her paa Stillinger som Forligsmand i Arbejdsstridigheder, Formand for den faste Voldgiftsret, Formand for Arbejdsraadet, Medlem af Landsoverskatteraadet, Lønningsraadet etc. Disse Stillinger kan og bør ikke være Tjenestemandstillinger, bl. a. under Hensyn til, at Arbejdet ikke optager vedkommende saa meget som en Tjenestemandstilling forudsætter. Men naar en Statstjenestemand overdrages et saadant Hverv, bør han i lønningsmæssig Henseende ligestilles med Ikke-Tjenestemand. Det modsatte vilde virke urimeligt og uretfærdigt.

Det er altsaa Lønningsraadets Opfattelse, at Statens Honorarordning i det store og hele hviler paa et sundt, økonomisk og praktisk udformet Grundlag. Imidlertid bør der ved Systemets Udformning tages nøje Hensyn til, at der ikke ydes Honorarer i noget Tilfælde hvor saadanne kunde spares, eller at et Honorar, som under andre Forhold har været berettiget, vedvarende ydes, skønt Forholdene siden har ændret sig. I denne Henseende er det ogsaa af indgribende Betydning, hvorledes man fortolker Begrebet »tjenstligt Arbejde«. Det beror i mange Tilfælde paa et Skøn, der kan udøves paa forskellig Maade, og Lønningsraadet har ment, at man efter den nye Lønningslovs Ikrafttræden, bl. a. under Hensyn til de Forbedringer af Lønningerne, som da fandt Sted, kunde og burde udvide Rammen for de Krav, der maa stilles til Tjenestemandene i Retning af at udføre forskelligartede Arbejder uden særligt Vederlag. I Finansministeriets foran nævnte Skrivelse af 19. Maj 1931 er det da ogsaa udtalt, at man i højere Grad end hidtil bør undgaa Ydelse af Honorarer for saadanne Funktioner, som kan hen-

regnes til en Tjenestemand's Tjenesteforretninger. Dette har ogsaa været et Hovedsynspunkt for Lønningsraadet i dets Arbejde med disse Spørgsmaal, og en Række Honorarer er indstillet til Bortfald, fordi man har udøvet en strengere Vurdering af de Kriterier, der i sin Tid har ført til Arbejdets Udskillelse som hørende til en Virksomhed, der laa udenfor paagældende Tjenestemand's Tjenestegerning. Dette er i særlig Grad sket, for saa vidt der var Tale om Tjenestemand i Chefstilling, og man har navnlig lagt Vægt paa, at der ikke ydedes Honorar til et Departements-, en Institutions eller et Kontors Chef for noget Arbejde, der rettelig henhørte under paagældende Departement, Institution eller Kontor. Dette er kun en Videreførelse af de Linier, efter hvilke Raadet altid har behandlet Honorar-spørgsmaal, men Linierne er ved denne Regulering trukket stærkere op end hidtil, og Skønnet udøvet snævrere end tidligere.

Løvrigt har Raadets Behandling af Sagen i udpræget Grad været bestemt af de for Tiden raadende finansielle Vanskeligheder. Medens en Regulering begrebsmæssig forudsætter, at man lige saavel kan gaa til Forhøjelser som Nedsættelser, eftersom man finder Beløbene for smaa eller for store, har Raadet ud fra Ønsket om at naa til den størst mulige Besparelse, i alt overvejende Grad foreslaaet Ændringer, der betyder Nedsættelse af Beløbene. Kun hvor ganske afgørende Omstændigheder talte derfor, har man foreslaaet et Honorar sat op.

De foreslaaede Nedsættelser falder i de allerfleste Tilfælde paa de Tjenestemandene ydede Honorarer. Vederlagene til Ikke-Tjenestemand ydes i vid Udstrækning for fuld Tjeneste, og det er klart, at en saadan Tjeneste ikke kan vederlægges afgørende lavere, end hvad der ydes en Tjenestemand i tilsvarende Stilling paa Begyndelsesløn, idet Tjenestemanden foruden Adgangen til Stigning paa Alderstillæg ogsaa har Pensionsretten og andre af den faste Stilling følgende Fordele. Og dertil kommer, at de 5 pCt.s Bortfald pr. 1. April d. A. betyder en Nedgang for de honorarlønnede med fuld Tjeneste, som er større end Tjenestemandenes Nedgang i Reguleringstillæg.

I denne Forbindelse skal følgende specielle Forhold omtales: Efter Vedtagelsen af den nye

Tjenestemandsløve blev der udstedt et nyt Regulativ for Tjenesten i de ministerielle Kontorer. Dispensationerne fra den normerede 7 Timers Kontortid for Sekretærer m. fl., som dette Regulativ giver Adgang til, er indskrænket en Del i Forhold til tidligere. Man maa saaledes paaregne, at den Arbejdstid, de ministerielle Tjenestemænd faar til Raadighed til Hverv udenfor den egentlige Tjenestegering, bliver mindre end tidligere. Under Hensyn hertil samt under Hensyn til, at der ved denne Honorarregulering er søgt opnaaet saa store Beparelser som muligt, foreslaar Raadet de hidtidige Honorarer for de saakaldte juridiske Formiddagshverv reduceret noget. Standardhonoraret paa 2100 Kr. foreslaas nedsat til 1920 Kr., og der foreslaas dernæst normeret for de mere kvalificerede Tjenester af iøvrigt tilsvarende Karakter 2340 Kr. og 2760 Kr., hvilket ogsaa er en Del lavere end hidtil. Det er disse Hverv, hvis Indehavere i Landsoverskatteraadet benævnes Overreferenter, i andre Institutioner Fuldmægtige og Ekspeditionssekretærer. Raadet er nu klar over, at Nedsættelsen i Vederlag og Arbejdstid kan medføre, at *Antallet* af Hverv af denne Art i den kommende Tid maa forøges noget i de Institutioner, hvor Arbejdsomængde er stadig stigende. Honorarerne til Ministersekretærene udgør nu 800 Kr. i Udenrigs-, Krigs-, Kirke- og Søfartsministeriet, 1200 Kr. i Justitsministeriet, 1800 Kr. (hvoraf de 1000 Kr. betegnes som midlertidigt Honorartillæg) i alle de andre Ministerier, undtagen i Stats- og Marine ministeriet, hvor man ikke har egentlige Ministersekretærer. For de 2 sidste Ministerier foreslaas ingen principiel Forandring; det samme gælder de Ministerier, i hvilket Hvervet nu er lønnet med 800 Kr.; for de andre Ministerier foreslaas Vederlaget fastsat til 1680 Kr. aarlig.

En Del af de Honorarer, som foreslaas inddragne, henstilles opretholdt indtil Ledighed (jfr. iøvrigt det i Finansministeriets Skrivelse af 20. Maj f. A. in fine udtalte). Dette skyldes i enkelte Tilfælde, at der er truffet en Ordning af personlig Karakter, som man ikke ønsker at gribe ind i. Forholdet kan f. Eks. være det, at en Videnskabsmand har faaet den Opgave udenfor sin Tjenestegering, der ikke er knyttet til paagældende Lærestanstalt, at holde Forelæsninger i sit Speciale mod et Lektorhonorar.

— I de fleste Tilfælde skyldes imidlertid Forslaget om, at Honorarets fuldstændige Inddragelse først sker ved Ledighed, at det vilde virke for haardt i paagældende Tilfælde at gennemføre et øjeblikkeligt Bortfald. Raadet har i hvert enkelt af disse Tilfælde overvejet de personlige Hensyn, det i saa Henseende skønnes nødvendigt at tage.

Man finder i øvrigt Anledning til at henstille, at der fra Statens Side optages en Forhandling med Lægernes Organisationer (Dansk Lægeforening og Foreningen af yngre Læger) om Regulering af de med disse Foreninger aftalte Vederlag til Lægepersonale udenfor Tjenestemandsløn.

Om Tillæg til Honorarer.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tillæg til Honorar skal man bemærke følgende:

Da det Tillæg paa 5 pCt., der er den sidste Rest af Dyrtidstillæget til de alene paa Finansloven hjemlede Honorarer, som tidligere anført allerede er foreslaaet bortfaldet paa Finanslovsforslaget for 1932—33 af finansielle Grunde, mener Raadet ikke, der er Anledning til at stille noget Forslag om en fremtidig Ordning med Hensyn til Ydelsen af midlertidigt Tillæg til Honorarerne.

Man har været inde paa den Tanke, at dele de Honorarbeløb, der pr. 1. April 1932 bevilges, som hidtil i et Grundbeløb og et Dyrtidstillæg, og hvis en saadan Tanke skulde gennemføres, vilde man finde det rimeligt, at det Dyrtidstillæg, der herved fremkom til de ved Finanslov alene bevilgede Honorarer, reguleredes efter samme Regler som Tillæget efter Tjenestemandsløvens § 92, Stk. 3, til de ved særlig Lov fastsatte Honorarer. Men da en saadan Jævnførelse efter Raadets Opfattelse forudsætter, at der først sker en lignende Regulering af de ved særlig Lov fastsatte Honorarer og disse Tillæg, som den der efter Tjenestemandsløven af 1931's Ikrafttræden nu foretages for de ved Finanslov bevilgede Honorarers Vedkommende, og en saadan Regulering falder udenfor den Opgave, der for nærværende er paalagt Raadet med Hensyn til Honorarordningen, mener Raadet for sit Vedkommende ikke at burde optage dette Spørgsmaal til Behandling.

Sluttelig skal Raadet udtale, at man har fundet det mindre stemmende med Rammerne

for Honorarordningen, at der paa Honorarkonto efterhaanden er opført en Række Vederlag til Ikke-Tjenestemænd for Arbejde, der maa betragtes som almindelig Medhjælp. Disse Beløb bør udgaa af Honorarkontoen og overføres til Medhjælpskontoen undtagen i de Tilfælde, hvor Indehaveren er Pensionist.

Det økonomiske Resultat.

Det økonomiske Resultat af de af Raadet fremsatte Forslag er følgende (Tallene er afrundede):

Besparelse ved Honorarerhvervs	
Bortfald	69 000
Besparelser ved Honorarers Nedsættelse	160 000
Merudgift ved Honorarers Forhøjelse ÷	19 000
Besparelse	210 000
Besparelser, der indtræder med det fulde Beløb ved Ledighed	90 000
Samlet Besparelse ..	300 000

Hertil kommer Besparelserne ved, at disse Grundsætser foreslaas nedsat; dette gælder saaledes de under Statsbanerne omtalte Vederlag for Bestridelse af Privatbaneforretninger, Betaling for Udgivelse af Beretninger o. lign., der betales pr. Ark samt Timebetalinger, der berøres af Honorarreguleringen. Disse Beløb kan ikke nøjagtig opgives. For Finansaaret 1932—33 skønnes den samlede Virkning af Raadets Forslag at være en Nedgang i Honorarbevillingerne paa ca. 240 000 Kr. Disse er i Forvejen nedsat fra 1. April 1932 med ca. 335 000 Kr., saaledes at den samlede Nedgang ved dette Finansaars Udgang kan regnes at ville andrage ca. 575 000 Kr.

FERIEHJEMMET

Lørdag den 28. Maj aabner Feriehjemmet for Sæsonen 1932, alt vil da staa klart og velforberedt til Modtagelse af Hjemmets Gæster, der atter vil genfinde vor dygtige Økonoma Frk. Petersen, ogsaa Køkkenet vil blive forestaaet af Frk. Arentzen, der med stor Dygtighed har ledet denne Del af Hjemmet.

Man skal i Anledning heraf anmode eventuelle Gæster om, snarest at fremsende deres Bestillinger om Ophold. Bestillingerne maa

indeholde nøje Oplysning om for hvem Opholdet ønskes, og for Børns vedkommende maa Alder opgives. Opmærksomheden henledes paa Nødvendigheden af, at Bestilling om Ophold sker skriftlig, og at der nøje angives Ankomsttiden til Kalundborg, ligesom Afrejsetiden maa anføres.

Udvalget har atter antaget Vognmand Rasmussen til at befordre Hjemmets Gæster. I Vognens forreste Del vil være anbragt et Skilt med Paaskrift: »Dansk Lokomotivmands Forening, Feriehjemmet!«, man skal gøre opmærksom paa, at Betaling for Kørslen sker paa sædvanlig Maade ved Hjemmets Foranstaltning.

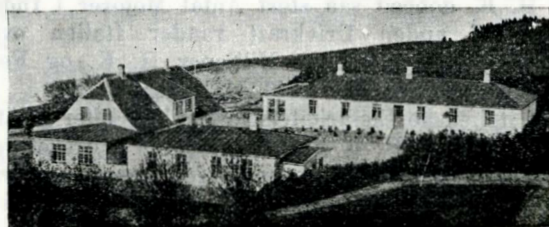
Med Hensyn til Priserne for Opholdet paa Hjemmet er disse de samme billige som forrige Aar. For Medlemmer af D. L. F. og Medlemmers Hustruer og Børn over 14 Aar 3,50 Kr. pro persona pr. Dag. Børn fra 1—6 Aar 1,50, Børn fra 6—14 Aar 2,50 og hjemmевærende Børn over 20 Aar 4,00 Kr. pr. Dag.

Priserne vil som tidligere Aar blive tillagt et Procentbeløb svarende til 10 pCt. for Ophold indtil 10 Dage, 8 pCt. for Ophold indtil 30 Dage og 5 pCt. for Ophold, der strækker sig over 30 Dage.

Udvalget skal meget henstille til vore Medlemmer og andre Gæster i større Udstrækning at benytte Forsæsonen, og derved være os behjælpelig med at skaffe saa mange som muligt Plads. Erfaringen viser, at det altid kniber haardt i Højsæsonen og endelig ska! gentages: »Send i god Tid Bestillingen skriftlig til Foreningens Kontor, Reventlowsgade 28, København V.« under Adr.: »Feriehjemmet«.

Altsaa: »Vel mødt paa Refsnæs!« Lad Hjemmets tiende Sæson blive et Vidnesbyrd om, hvilken Lykke det er at kunne tilbringe nogle uforglemmelige Dage i de prægtige Naturmiljøer, og i en god Vennekreds mindes de glade Samvær paa Dansk Lokomotivmands Forenings Perle: »Feriehjemmet«.

G. O. F. Lund.

STYKGODSFORSENDELSER I BEHOLDERE

Som et Led i Bestræbelserne for at erobre Stykgodsbefordringen tilbage til Jernbanerne har de tyske Rigsbaner begyndt at anvende Beholdere til Forsendelse af Stykgods i større Partier. Paa Potsdamer Banegaard i Berlin er der i Reklameøjemed arrangeret en Udstilling af disse Beholdere. Hensigten med dem er, at Afsenderne af Rigsbanerne faar udliveret en Beholder — stor eller lille efter Behov — og i den befordres Pakker o. s. v. uden Omladning med Auto og Jernbane fra Afsenderens til Modtagerens Dør. Til Befordring af grovere Stykgods findes Beholdere, som anbringes paa aabne Godsvogne.

Brugen af Stykgodsbeholdere byder Jernbanernes Kunder den store Fordel, at Indpakningen af Godset kan indskrænkes til næsten ingenting, og Beskadigelser næppe kan forekomme, og da Banerne intet beregner for Brugen af Beholderne, sparer Afsenderen ogsaa i Fragt. Paa Banegaardene har man anskaffet særlige Læsseindretninger for Stykgodsbeholderne.

S.

ITALIENS KRAFTFORSYNING

I Italien forekommer Kul og Jordolie kun i meget smaa Mængder, og Skovbrug er først i Opkomst nu og vil aldrig kunne forsyne Landet med det nødvendige Brændstof. Tyske og polske Kul eksporteres til billige Priser til Italien, men Transportomkostningerne over Land er saa store, at Kullene bliver for dyre paa Forbrugsstedet, saaledes at de tyske og polske Kul kun kan konkurrere paa Verdensmarkedet, naar de forsendes ad Søvejen og i Italien kun i Havnebyer, hvor Forbruget af Kul i derværende Industrier ikke er nogen Hovedfaktor.

Men Italien raader over store Mængder »hvide Kul«, d. v. s. mange brugbare Vandfald. Langs Alperne findes en Række kraftige Vandfald med omtrent konstant Vandmængde, og Mellem- og Syditalien besidder med sin Bjergnatur og med den i Bjergene forekommende store Vandmængde store Vandkræfter, ihvorvel Udnyttelsen af disse kræver Anlæg af Vandreservoirer til Brug i den tørre Aarstid.

Udnyttelsen af Vandfaldsenergien er i de sidste ti Aar steget til 3,6 Millioner H. K., og da de fleste Vandfald udnyttes 24 Tiemr i Døgnet, kan man godt regne, at den indvundne elektriske Energi kan drive et i H. K. dobbelt saa stort Antal Motorer i Industrien. Af anden Drivkraft raader Italien over Dampmaskiner med 1,41 Millioner H. K. og Forbrændingsmotorer med 0,43 Millioner H. K.

Af italienske Elektricitetsværker blev efter Kraftudviklingen pr. H. K. i 1927 de 81 pCt. drevet ved Vandkraft, og i 1928 opnaaedes for samme en Procent paa 81,8. I Norditalien var Procenten 85,4 i 1927 og 86,4 i 1928. Af samtlige Vandkraftværker

findes 75 pCt. i Norditalien, hvilket har meget stor Betydning, da de italienske Industricentrer ligger i de nordlige Landsdele.

Karakteristisk for Italien er det, at Befolkningstætheden i Industriomraaderne tildels er den samme som i mellem- og syditalienske rene Landbrugsomraader. Dermed følger, at Levestandarden er meget lavere i Mellem- og Syditalien, og der synes ikke at være nogen Mulighed for at hæve den.

cresc.

3. April. Togfører Chr. Nielsen fra Skanderborg kom i Gaar Morges alvorligt til Skade, idet han ved Afgangen fra Bording Station vilde springe paa Toget. Han blev bragt til Sygehuset i Herning, men døde umiddelbart efter Indlæggelsen.

*

4. April. Dagspressen meddeler, at der fra Sommerkøreplanens Ikrafttræden den 22. Maj gennemføres en Nyordning af Forbindelsen København—Paris. Det er derefter Mening, at der daglig skal løbe en direkte Vogn Paris—København og omvendt.

*

6. April. Maskinchefen er, efter hvad vi erfarer, i England for at forhandle om Leverancen af Bane-motorer af engelsk Type til den elektriske Drift i den københavnske Nærtrafik. Det har ved Licitationen vist sig, at man med størst Fordel kunde benytte sig af det engelske Tilbud saavel paa Grund af Systemets Driftssikkerhed som en Følge af Valutaforholdene.

En særlig Anledning til, at Maskinchefen personlig er rejst til England, er, at han vil søge at faa en Overenskomst med Motorfirmaet, saaledes at dette leverer Prøvemotor og samtidig ordnes Licens til for Statsbanerne at bygge de elektriske Bane-motorer.

*

8. April. I Anledning af en i »Jernbanetidende« skitseret Plan med »Familiebilletter« har Dagspressen taget Spørgsmaalet op, og der er stor Sandsynlighed for, at Statsbanerne vil benytte sig af det fremsatte Forslag.

*

11. April. Toget fra Korsør, der afgaar fra Slagelse mod Sorø Kl. 11,16, maatte i Gaar standse i Frederikslund og rekvirere en Hjælpemaskine fra Korsør paa Grund af, at Injektorerne ikke kunde arbejde.

*

12. April. En Deputation henvendte sig i Dag til Generaldirektør Knutzen, der var til Stede i Haderslev, for at forelægge ham Ønsket om dobbelt Fortov

paa Allsund Broen. Generaldirektøren overbeviste Deputationen om, at et saadant dobbelt Fortov ikke havde nogen praktisk Værdi.

13. April. Kronprinsen var i Gaar paa Rundtur paa de københavnske Jernbaner for at gøre sig bekendt med Forholdene i Nærtrafikken. Han kørte Kl. 13 ledsaget af Distriktschef Herschend og Stationsforstander Looft i et særligt Motortog fra Københavns Hovedbanegaard, og i Løbet af et Par Timer blev Turen over Østerbro til Hellerup og Vanløse og tilbage til Hovedbanegaarden foretaget.

15. April. Statsbanerne har paabegyndt Udstedelse af Gavekort. Kortene udstedes til et hvilket som helst Paalydende fra 5 til 100 Kr. og kan benyttes ved Køb af Billetter og Løsning af Abonnementskort paa alle Landets Stationer. Gavekortene har Gyldighed et Aar.

15. April. Ved Næstved—Præstø—Mern Banens Repræsentantskabsmøde den 8. Februar blev der nedsat et 5 Mands Udvalg til sammen med Banens Direktion at overveje en Nyordning af Driftslederspørgsmaalet og fremsætte Forslag herom paa den ordinære Generalforsamling, der holdes i August Maaned.

16. April. Den 20. April er det 50 Aar siden, at Thy Banen aabnedes for Drift.

25 AARS JUBILÆUM

Efternævnte Lokomotivførere kan den 1. Maj fejre 25 Aarsdagen for deres Ansættelse som Lokomotivmænd ved de danske Statsbaner:

F. L. Frederiksen, Bjergagervej 47, Hvidovre pr. Valby, København, *K. S. N. Sandberg*, Toftegaards Allé 27, St., *K. K. O. Johansen*, Røddinggade 6, 2., V., og *J. A. Jensen*, Jagtvej 109, 2.

Frederiksen er bekendt for sit stille Lune og sine altid slaaende Svar, han er Kasserer i 1. Distrikt for Lokomotivpersonalets private Understøttelseskasse (2 Kroners Kassen), derfor er der jo ogsaa mange udenfor København, der kender Frederiksen, saavel som han ogsaa har deltaget i Foreningens Delegeretmøder. Han er meget interesseret i Lokomotivtjenesten.

K. Sandberg var i København som Aspirant, men kom ved sin Ansættelse til Fredericia, og holdt sig saa i Jylland, til han i 1926 kom tilbage til København, hvor

F. L. Frederiksen.

K. S. N. Sandberg.

han føler sig særlig godt hjemme. Sandberg siger altid sin Mening lige ud, selv om den er ilde hørt, men kan til Gengæld ogsaa taale at høre andres Mening. Dette er en Fordel, som har skaffet Sandberg mange Venner.

K. K. O. Johansen.

K. Johansen kendes af alle her til Lands og af mange uden for Landets Grænser. Hans Indsats i Organisationsarbejdet er alle bekendt. Ogsaa inden for begge Afdelinger paa Gh. har han lagt et stort Arbejde, og var saaledes den første Afdelingsformand i Afdeling 2. Johansen vil sikkert paa denne Dag faa mange Hilsener fra nær og fjern.

J. A. Jensen.

J. A. Jensen er godt kendt for sit altid ligevægtige Sindelag, sin Tjenstvillighed overfor andre og sit altid gode Humør. Jensen har kun Venner, som trygt henvender sig til en saa brav Kammerat.

Afdeling 1 ønsker alle sine Jubilarer hjertelig til Lykke med Tak for det gode Kammeratskab, I altid har vist.

Vi ønsker jer en lys og lykkelig Fremtid, og glæder os til Festen den 3. Maj, hvor man kan faa Lejlighed til at sige alt det, man paa Grund af den indskrænkede Plads ikke kan skrive her.

Hjertelig til Lykke alle sammen!

A—g 1.

Rosenkilde Laursen.

Afdelingsformanden paa Gb. I *A. Rosenkilde Laursen*, Bevtoftegade 8, V., slutter Kransen af Jubilarer paa Gb. Jubilaren er kendt — bl. a. ogsaa i Egenskab af Medlem af H. B. — og som Laanekasserepræsentant samt som Bladets Ekspeditør. Gennem sine forskellige Hverv er han kommen i Forbindelse med mange Medlemmer, der sikkert vil hilse ham i Dagens Anledning.

J. A. Jacobsen.

J. A. Jacobsen, Jernbanegade 34, 2., Roskilde.

Jacobsen begyndte som Haandværker i København den 1. April 1906 og blev ansat som Lokomotivfyrb. i Masnedsund den 1. Maj 1907.

Den 1. April 1909 kom Jubilaren efter Ansøgning tilbage til København og blev her til Forfremmelsen til Lokomotivfører forelaa den 1. April 1919. Nu gik Rejsen til Roskilde, og her har Jubilaren gjort Tjeneste siden og befundet sig saa vel, at han vist nødig ønsker at gøre Forandring mere.

Som Lokomotivmand hører Jubilaren til de mere rolige og stille, støt i sin Gerning og støt i sit Væsen, men naar han tager Del i en Debat, lyttes der da ogsaa til hans Ord med saa megen større Vægt, og særligt naar Debatten gælder hans Organisation eller Stand, her er han alle Tider forberedt til Forsvar.

Sin gamle Profession — Kunstsmedehaandværket — holder Jubilaren endnu højt i Ære, utallige er de smukke, kunstfærdige Ting, han i sin Fritid har lavet, et langvarigt Minde har han sat sig i Ro. Afdelinger ved at lave og skænke Topstykket til vor smukke Fane, et Arbejde, der er en Kunstner værdigt.

Paa Afd. 9s og egne Vegne ønsker jeg dig hjertelig til Lykke paa Mindedagen. Tak for dit gode Kammeratskab gennem Aarene, og hvis Ønsker kan gøre det, saa har du endnu mange Aar tilbage som Lokomotivmand i Roskilde.

P. A. J.

V. Brøgger, Absalonsgade 1, Slagelse, kan fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lokomotivmand.

Brøgger har i flere Aar været i Afdelingens Bestyrelse og der gjort et stort Arbejde, og har ved sit rolige og joviale Væsen skaffet sig mange Venner.

Afdelingen ønsker Jubilaren hjertelig til Lykke i Dagens Anledning med Ønsket om et godt Samarbejde mange Aar endnu.

Lokomotivfører *N. P. Petersen* (Stubager), Slagelse, har den 1. Maj været Fører i 25 Aar.

K. K.

C. C. V. Eland.

J. C. H. Kock.

C. C. V. Eland, Vestergaardsgade 12, 3., og *J. C. H. Kock*, Marselisborgallé 36, 2., Aarhus.

Eland er Aarhus Afdls. Festarrangør og hans straalende Gemyt og uopslidelige Energi i nævnte Retning er baade velkendt og værdsat af alle Fstedeltagere.

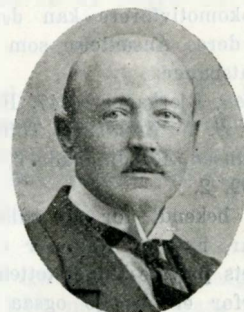
Om Kock maa man sige, han hører til de stille og venlige Mennesker, hvem man ved nærmere Berøring med let kommer til at synes om.

Fælles for dem begge gælder, at de som Lokomotivmænd i høj Grad er interesseret i deres Gerning, til Ære for den Stand de tilhører, og til Gavn for Etaten de tjener. Begge er brave Kammerater og gode Organisationsfæller.

Aarhus Lokfr.-Afd. ønsker dem hjertelig til Lykke med de svundne Aar og haaber, at Held og Lykke fremdeles maa følge dem paa deres fortsatte Færd i Fremtiden.

Samme Dag og Sted har Lokomotivfører *Th. Olsen* været Fører i 25 Aar.

Ø.

H. P. C. Jensen.

H. P. C. Jensen, Nymarksvej 25, St., Fredericia, ansattes som Lokomotivfyrbøder i Vamdrup den 1. Maj 1907, var som Lokomotivfyrbøder ved flere forskellige Depoter, deriblandt Fredericia, Ribe og Holstebro. Jubilaren blev

udnævnt til Lokomotivfører den 1. April 1919 og blev samtidig forflyttet til Fredericia, hvor han har været siden.

Jensen har ved sit joviale og rolige Væsen skaffet sig mange Venner iblandt Kolleger og Medansatte, hvilket han ogsaa sikkert faar Bevis for den 1. Maj.

Afdelingen ønsker dig til hjertelig til Lykke med Ønsket om, at vi endnu i mange Aar maa se dig virke blandt os.

J. H. K. Deding.

J. H. K. Deding, Vinkelvej 7, Helsingør.

Jubilaren, der er en god og afholdt Kollega, paabegyndte sin Virksomhed som Maskinarbejder paa Aarhus Centralværksted i 1906 og blev Aaret efter — den 1. Maj 1907 — ansat som Lokomotivfyrbøder i København Gb., efter et kort Ophold her forflyttedes Deding til Kalundborg, hvor han forblev, indtil han i 1910 søgte tilbage til Aarhus. 1. April 1919 udnævntes Deding til Lokomotivfører med Station i Helsingør.

Vi, der har kendt og samarbejdet med Jubilaren i denne Aarække har lært at kende ham som en rolig og paapasselig Mand, der uden mange Ord har varetaget sin Gerning paa en for saavel Etaten som Standen værdig Maade.

Samtidigt med at vi bringer Jubilaren vor bedste Lykønskning paa Festsdagen, udtaler vi Haabet om mange Aars fortsat Samarbejde.

V.

N. L. Laursen, Borgergade, Langaa, som for Tiden er Formand for sin Afdeling er en rolig og stille Mand en god Organisationsmand og en god Kollega.

Langaa Afdeling ønsker ham hjertelig til Lykke i Dagens Anledning med Ønsket om et godt Samarbejde mange Aar endnu.

Z.

JUBILÆUMS- OG FESTKASSEN

FOR LOKOMOTIVFØRERE I 1. DISTRIKT

afholder i Ritz' Selskabslokaler i »Vesterport«, Vesterbrogade, København, den 3. Maj d. A. Kl. 12,30 Festfrokost for Jubilarerne fra 1. Februar, 1. April og 1. Maj 1932.

Der serveres Hamburgerryg med Gemyse, koldt Bord, Øl, Snaps, Kaffe, Cognac og Cigarer.

Pris, alt iberegnet, 8,00 Kroner pr. Kuvert.

Man bedes tegne sig paa de i Afdelingerne fremlagte Lister, og for Pensionisters Vedkommende bedes Meddelelse sendt undertegnede senest den 28. April d. A.

P. S. V.

Rosenkilde Laursen,

Bevtoftgade 8, St., V. Telefon Eva 2590.

Det internationale Politistjerneløb 1932 til Pfalz.

Det 3. Internationale Politistjerneløb finder i Aar Sted i Tiden 4. til 13. Juli, og Maalet er Hovedstaden i Pfalz i Sydtykland, Kaiserslautern. I dette store Motorsportsstævne deltager baade tyske og udenlandske Politibetjente og Militær, ligesom Tjenestemænd ved Postetat og Statsbaner og endvidere Medlemmer af Motorsportsforeninger kan deltage.

Den 4. Juli vil der i alle Dele af Europa blive startet Automobiler og Motorcykler for saa at indtræffe ved Maalet Kaiserslautern den 9.—10. Juli. Til de Enkeltkørere og de Hold, der fra Start til Maal har tilbagelagt størst Antal Kilometer bliver der uddelt ialt 24 Præmier.

I Tilslutning til Stjerneløbet bliver der arrangeret forskellige Udflugter med Sejlture paa Rhinen og ned til den smukke Studenterby Heidelberg.

Med en Præsentation af samtlige Køretøjer foran Slotet i Mannheim ender Stjerneløbet den 13. Juli.

Verdens mindste Motor.

I Berchtesgaden i Tyskland har en Urmager konstrueret Verdens mindste Elektromotor, der ikke er større end en Kaffeboerne. Motoren er et Vidunder af Præcisionsteknik og trods sin Lidenhed fuldt ud driftssikker. Den drives af Stømmen fra et Lommelampebatteri. Det lille tekniske Vidunder er blevet en ny Attraktion for det skønne Kursted i Sydbayern.

KNUDSHOVED

Statsbanernes Feriehjem paa Knudshoved vil i Sommer modtage Gæster i Tiden fra 12. Juni til 28. August, og Generaldirektoratet har atter i Aar truffet Aftale med Restauratør Alf. Nielsen paa Nyborg Station om Driften af Hjemmet.

Vilkaarene vil blive de samme som i Fjor:

3 Kr. 25 Øre pr. Dag pro persona, for Børn paa indtil 12 Aar dog kun 2 Kr. 25 Øre; udenfor Skoleferien, d. v. s. 12.—30 Juni og 20.—28. August, nedsættes de nævnte Priser med 25 Øre.

For at Pladsen paa Feriehjemmet kan blive udnyttet fuldt ud, og det kan undgaas at meddele Afslag paa Anmodninger om Ophold paa Feriehjemmet, henstiller Generaldirektoratet indtrængende til de Gæster, der bliver forhindret i at rejse derover, straks at sende Meddelelse til Genealdirektoratet, for at andre kan faa Gavn af den ledige Plads. Ud fra Erfaringerne fra tidligere Aar beder vi vore Læsere have dette i Erindring.

Iøvrigt vil Hjemmets Drift foregaa i de vante Former, som efterhaanden har fæstnet sig, og vi kan ud fra vort Kendskab til Forholdene paa Knudshoved anbefale vore Læsere at benytte denne Adgang, der her er, til at faa et baade godt og billigt Ferieophold.

Den Tilslutning, der allerede paa nuværende Tidspunkt har vist sig at være, tyder paa, at der bliver stort Besøg i Sommer; saa snart vi kommer blot 14 Dage længere

hen, vil det sikkert vise sig, at der er belagt i Skoleferien; imidlertid er baade Juni og August ogsaa gode Feriemaaneder, og blandt de lidt ældre er der adskillige, der foretrækker at holde Ferie paa Knudshoved, naar Skoleferien er forbi, Børnene er rejst hjem, og Prisen er nedsat.

TAK

Hjertelig Tak for udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum.

H. Mauritzen, Horsens.

Min hjerteligste Tak for Opmærksomheden ved mit Jubilæum.

A. Storm, Nyborg.

Hjertelig Tak til alle, der glædede mig paa min Jubilæumsdag. Tak for den kærkomne Gave, som blev mig overrakt i mit Hjem af Medlemmer af D. L. F. i Lk., Kd. og Fa.

H. V. Jepsen, Fredericia.

Hjertelig Tak for al Opmærksomhed ved mit Jubilæum. En særlig Tak til Es. Lokfører Afd. for den smukke Gave.

Thorvald Hansen, Silkeborg.

Maa jeg paa denne Maade bede enhver, som har hædret mig paa min Jubilæumsdag, modtage min bedste Tak.

H. A. E. Hansen, Kh. Gb.

Hjertelig Tak for den store Opmærksomhed til mit 25 Aars Jubilæum.

Ejnar Christensen, Kh. Gb.

Hjertelig Tak for Opmærksomheden ved mit Jubilæum.

R. P. M. Mortensen, Fa.

Hjertelig Tak for Opmærksomheden ved mit 25-aarige Jubilæum.

J. J. Jensen, Aarhus.

Min hjerteligste Tak for den Opmærksomhed, der blev udvist mig paa min Jubilæumsdag.

E. G. Dreyer, Kh. Gb.

Hjertelig Tak for den udviste Venlighed under min Mands Sygeleje og store Deltagelse ved hans Begravelse, en særlig Tak til Fredericia Afdelinger samt til Hr. A. Lønqvist for de smukke Mindeord, og Tak til de Afdelinger, der mødte med Faner.

Carla Kunckel og Børn.

JERNBANELÆGER

Jernbanelæge H. P. T. Ørum — 1 C II og 1 D II Lægedistrikt, København — flytter den 18. April d. A. til Sortedamsdosseringen 23. Telefon Nora 3875 er uforandret ligesom Konsultationstiden alle Hverdage Kl 11—12 og Fredag Kl. 18—19.

*Rettelse til
Adressefortegnelsen*

Sekretæren, Lokomotivfører E. Kuhns Adresse rettes fra Nygade 10, 1., Kalundborg til Kordilgade 3, 1., Kalundborg.

Lokomotivførerkredsen.

København Ø.: Kassererens Adresse rettes til: Præstegade 6, 3., København Ø.

Roskilde: Formandens Adresse rettes til: Kornerups Vænge 6, St., Roskilde.

Gedser: Repræsentanten for Underafdelingen *Nykøbing F.* Adressen rettes til: Jes Jessensgade 6, Nykøbing F.

Personalia

Udnævnelse fra 1.—4.—32:

Motorfører I P. O. J. Nielsen, Aarhus H., efter Ansøgning ifølge Opslag til Lokomotivfører, Aarhus H. (min. Udn.), Tjeneste paa Diesel-Lokomotiver Litra Mx.

Afsked:

Lokomotivfører A. T. Høst, Nyborg, efter Ansøgning p. Gr. af Alder med Pension fra 30.—6.—32 (min. Afsked).

Dødsfald:

Lokomotivmester I C. V. Schou, Slagelse, den 18.—3—32.

Lokomotivmester II C. W. Sørensen, Frederikshavn, den 26.—3.—32.

Lokomotivfører M. P. Røgilds, Aalborg, den 21.—3.—32.

Lokomotivfyrbøder S. A. Kunckel, Fredericia, den 26.—3.—32.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 21. April.

REDAKTION: Vesterbrogade 91, 1. Sal, København V.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14 613.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 14 613. — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto: 20 541.